

Arrest

nr. 303 891 van 27 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 augustus 2023 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat B. VRIJENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 31 oktober 2022 en verzoekt op 7 december 2022 om internationale bescherming. Op 27 juli 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchteling en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekster tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend naar verzoekster wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op 3 augustus 2003 in Tbilisi waar u leefde tot uw vertrek uit Georgië. U bent niet gehuwd en heeft momenteel geen partner. U studeerde rechten.

U leefde in Georgië bij uw ouders. Uw vader was heel gewelddadig, vooral ten aanzien van uw moeder, P., E. (O.V. x.xxx.xxx). U werd zelf één keer in elkaar geslagen door uw vader. Ongeveer 7 jaar geleden is uw moeder naar het buitenland vertrokken.

Uw ouders zijn ook officieel gescheiden. Vanaf het moment dat uw moeder naar het buitenland is vertrokken leefde u samen met uw vader, uw tweelingzus en uw twee broers. Uw moeder leeft intussen in België. U moest van uw vader alle contact met uw moeder verbreken maar u had stiekem toch nog contact met haar. Uw vader probeerde u te manipuleren en op te zetten tegen uw moeder. Ook uw broers weten niet dat u nog contact heeft met uw moeder.

Uw moeder diende op 10 september 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Zij verklaarde bij terugkeer naar Georgië een vrees te hebben voor haar ex-man, uw vader, en haar oudste zoon, omwille van haar nieuwe huwelijk met uw stiefvader, T., L. (O.V. x.xxx.xxx), en omwille van de vroegere problemen met haar ex-man, die haar stalkte en gewelddadig bejegende, ook na hun echtscheiding. Op 31 augustus 2021 werd haar verzoek kennelijk ongegrond bevonden. Op 16 maart 2022 werd haar beroep tegen deze beslissing verworpen door de RVV. Een cassatieberoep tegen deze beslissing is nog hangende.

U weet, sinds u nog heel jong was, dat u op meisjes valt. U heeft hierover tegen niemand iets durven vertellen. U heeft meerdere keren korte contacten of relaties gehad met meisjes. Vorig jaar, in de lente of in de zomer 2022, heeft u over uw seksuele oriëntatie verteld aan een homovriend die dat heeft doorverteld en een maand of twee maanden later heeft u het ook verteld aan uw goede vriendin. Er zijn nog een aantal kennissen van u met een andere seksuele oriëntatie die eveneens weten dat u op meisjes valt. U durfde dit niet te vertellen tegen uw moeder, uit schrik voor een afwijzende reactie.

U vreest dat uw vader en uw broers u zullen vermoorden indien ze te weten zouden komen dat u nog steeds contact heeft met uw moeder of indien ze te weten zouden komen dat u op meisjes of vrouwen valt. Omwille van die redenen heeft u op 30 oktober 2022 Georgië verlaten. Uw moeder en uw oom langs moederskant hielpen u om vanuit Georgië naar België te reizen. U bent in België aangekomen op 31 oktober 2022.

Op 7 december 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België.

Uw vader en uw broers denken momenteel dat u voor een Erasmus-uitwisselingsprogramma in het kader van uw studies in Zweden bent. U heeft nog regelmatig contact met uw vader en uw broers.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: uw paspoort (origineel), uw identiteitskaart (origineel) en uw geboorteakte (origineel).

Op 14 maart 2023 diende uw tweelingzus, J., N. (O.V. x.xxx.xxx), eveneens een verzoek om internationale bescherming in. Uw zus verklaarde dat zij in Georgië vreest om te worden vermoord door jullie vader en broers, die heel gewelddadig zijn en die het niet zouden kunnen verkroppen dat jullie contact hebben met jullie moeder. Uw zus verklaarde op haar persoonlijk onderhoud op het CGVS van 2 juni 2023 eveneens dat zij en uw moeder intussen op de hoogte zijn van uw seksuele oriëntatie en dat dit ook geaccepteerd wordt door haar en uw moeder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.*

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Uw asielaanvraag is immers ongeloofwaardig en uw asielmotieven zijn ook ongegrond. Het CGVS heeft namelijk heel wat twijfels bij de ernst van de door u beweerde vrees en acht het bovendien ook niet onredelijk dat u als een zelfstandige jonge vrouw door het leven zou kunnen gaan en daarbij beroep zou kunnen doen op bescherming in Georgië.

In de eerste plaats, wat de ernst van de beweerde vrees betreft, wil het CGVS er u op wijzen dat u nooit vervolgingsfeiten heeft meegemaakt omwille van uw seksuele voorkeur, terwijl uw oriëntatie op dat vlak ook niet helemaal geheim was. U verklaarde wel eenmaal het slachtoffer van fysieke agressie van uw vader te zijn geweest omdat hij boos was op uw moeder en u had ook veel te maken met verbaal geweld en dreigementen en manipulaties omwille van het feit dat uw moeder weg was van uw vader (CGVS, J., 16.02.2023, p. 7 en p. 9). Dat neemt niet weg dat u omwille van uw seksuele oriëntatie niet vervolgd bent geweest en dit ondanks het feit dat u meerdere korte contacten of korte relaties heeft gehad (CGVS, J., 16.02.2023, p. 10-11, 13 en 18-19) en uw homovriend, uw goede vriendin en andere kennissen op de hoogte waren van uw seksuele oriëntatie (CGVS, J., 16.02.2023, p. 11) en ondanks het feit dat uw vader en broers, zo stelde u immers zelf bij de DVZ, weliswaar niet wisten dat u lesbisch bent maar ze het wel vermoedden. U gaf aan dat ze u vragen stelden wanneer u met jongens voetbal speelde of u vragen stelden over uw kledij (CGVS-vragenlijst, vraag 5).

Ten tweede merken we op dat u aangaf dat u vreest dat uw vader en uw broers u zouden vermoorden indien ze zouden vernemen dat u nog contact had met uw moeder of zouden te weten komen dat u inderdaad lesbisch bent. Uit uw verklaringen kunnen we echter niet zonder meer afleiden dat uw vader of uw broers tot dergelijke extreme daad, met name moord, zouden overgaan.

Het profiel van uw vader en broers als conservatieve homofoben die homoseksuelen als zieken beschouwt dat u schetst in uw verklaringen (CGVS, J., 16.02.2023, p. 14 en p. 18), moet toch immers sterk genuanceerd worden. Uit uw verklaringen blijkt wel degelijk dat u toch een zekere mate aan vrijheid kreeg van uw vader en uw familie. Zo mocht u rechten studeren, via een beurs, maar uw vader steunde u ook financieel (CGVS, J., 16.02.2023, p. 5). U mocht zelfs naar Zweden gaan op Erasmus, want u verklaarde wel degelijk dat uw vader en uw broers denken dat u in Zweden bent in het kader van het Erasmus-uitwisselingsprogramma (CGVS, J., 16.02.2023, p. 8 en p. 17). Deze twee voorbeelden passen wel degelijk niet bij het profiel van een conservatief en homofoob milieu. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat uw zus Nino sociale politieke wetenschappen studeerde en uiteindelijk dus ook heeft kunnen studeren aan de faculteit die ze heeft gekozen en bovendien werd ze daarin ook soms financieel gesteund door uw vader. Daarnaast is uw zus net als u op een uitwisselingsprogramma naar Zweden mogen vertrekken. Deze elementen uit de verklaringen van uw zus voor het CGVS op 2 juni 2023 versterken voorgaande bemerking van het CGVS, dat het profiel van uw vader en uw broers dient te worden genuanceerd, nog verder (CGVS, J., 02.06.2023, p. 7-9).

Voorts is het toch heel bedenkelijk dat, indien u werkelijk dermate zou vrezen voor uw vader en uw broers, u dan contact met hen zou blijven behouden, zoals u zelf aangaf (CGVS, J., 16.02.2023, p. 6). We mogen toch

immers redelijkerwijze aannemen dat, indien u zou vrezen dat uw vader of uw broers u zouden vermoorden, u hen niet langer zou contacteren eenmaal u in het buitenland verblijft. Dat u uw vader, die u vreest, zou blijven contacteren omdat u wil vermijden dat uw zus in de problemen komt (CGVS, J., 16.02.2023, p. 8) is toch wel heel weinig overtuigend, zeker wanneer het een vrees betreft van een dergelijke ernst. Het is bovendien totaal ongeloofwaardig dat u nog contact heeft met uw broers, omdat u niet weet hoe u hen zou moeten uitleggen waarom u met hen contact zou hebben verbroken (CGVS, J., 16.02.2023, p. 9). Bovenstaande vaststellingen, alles samengenomen, zorgen ervoor dat u weinig aannemelijk maakt dat u een dermate ernstige vervolging zou moeten vrezen voor uw vader en broers.

Daarnaast is het naar de mening van het CGVS niet onredelijk dat u als een zelfstandige jonge vrouw door het leven zou kunnen gaan, los van uw vader en broers, en daarbij beroep zou kunnen doen op bescherming in Georgië, gesteund door uw moeder en uw zus.

*Het is op dit vlak belangrijk u erop te wijzen dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.*

Alhoewel er niettemin in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, toch blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat een loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap sowieso niet om te concluderen dat de autoriteiten in Georgië in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.

*Het CGVS dient u er eveneens op te wijzen dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief*

seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.

De Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Er kan dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u aantoont dat bescherming in uw persoonlijke geval niet beschikbaar is. U slaagt hier echter niet in.

Ten eerste stellen we vast dat u helemaal geen bescherming heeft gezocht, tegen uw vader en uw broers, voor wat ze u zouden kunnen aandoen. U heeft ook nooit een advocaat geraadpleegd om te zien wat die zou kunnen doen, gegeven uw situatie. U heeft ook geen NGO's geraadpleegd die zich specialiseren in huiselijk geweld en in geweld tegen LGBT-personen, terwijl u die NGO's wel degelijk kende (CGVS, J., 16.02.2023, p. 15-16). U gaf aan dat u het niet gedurfd had om een klacht in te dienen, dat uw vader u zou vermoorden en dat uw broers u iets ergs zouden aandoen, en u verwees daarbij naar uw jongste broer die banden zou hebben met criminele autoriteiten. Het loutere feit dat u geen klacht durfde in te dienen tegen uw vader of uw broers omdat u bang was voor hen en u vreesde dat ze u dan iets ergs zouden aandoen, betekent echter niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te bieden tegen uw familieleden. Bovendien mogen we toch verwachten dat u, als studente rechten, die zelf verklaarde dat u ervoor heeft gekozen om rechten te studeren om u te kunnen beschermen (CGVS-vragenlijst, vraag 5), toch wel weet welke stappen u kunt zetten om u te beschermen en u daarvan ook het belang kan inzien. Immers, meer nog dan de modale burger in Georgië, moet u als rechtsstudent geacht worden in te zien dat indien u de bedreigingen niet aangeeft, er moeilijk verwacht kan worden dat de autoriteiten daadwerkelijk optreden. Het doel van een klacht bij de politie is immers het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Het CGVS dient hierbij nog op te merken dat u zelf verklaarde dat uw moeder in Georgië een klacht had ingediend tegen uw vader omwille van het geweld van uw vader tegen

uw moeder en dat er wel degelijk meerdere contactverboden voor uw vader werd uitgesproken (CGVS, J., 16.02.2023, p. 15). Dit toont wel degelijk aan dat de Georgische autoriteiten wel degelijk optreden bij intrafamiliaal geweld. Bovendien dient opgemerkt dat redelijkerwijze verwacht kan worden dat zowel u, uw zus als uw moeder een klacht kunnen indienen tegen uw vader en broers. In dergelijk geval, wanneer het klachten betreft van drie vrouwen, kan er ook meer gewicht worden gegeven aan jullie zaak door de bevoegde autoriteiten. Zeker gezien uit de beschikbare landeninformatie waarnaar eerder reeds werd verwezen ook blijkt dat de Georgische autoriteiten sinds 2014 steeds meer inzetten op de bescherming van vrouwen die slachtoffer zijn van huiselijk geweld door middel van een verhoogd aantal maatregelen om slachtoffers te beschermen én het voorzien van wettelijke oplossingen voor situaties van partnergeweld. Omdat slachtoffers aangaven dat ordehandhavers te weinig reageren op overtredingen van het contactverbod, werden sinds augustus 2018 dergelijke overtredingen beschouwd als een misdrijf vanaf de eerste overtreding, zoals hoger reeds aangegeven. Dat uw vader het contactverbod overtrad, zoals u aangaf (CGVS, J., 16.02.2023, p. 15 en p. 17), doet hier aldus niets aan af. Als de dader opnieuw contact zoekt nadat een contactverbod werd opgelegd moeten de autoriteiten opnieuw worden aangesproken zodat uiteraard bijkomende maatregelen kunnen worden genomen door hen.

Ten tweede heeft u wel degelijk een netwerk van LGBT-vrienden en LGBT-kennissen, die u leerde kennen via een gemeenschappelijke homovriend (CGVS, J., 16.02.2023, p. 12). U staat er dus niet alleen voor en zou ook redelijkerwijze steun kunnen verwachten van die homovriend en uw goede vriendin, indien u, bij een eventuele negatieve reactie op uw seksuele geaardheid door uw familie, alleen en onafhankelijk van uw vader en uw broers door het leven zou willen gaan in Georgië. We kunnen in dit verband bovendien ook duidelijk aangeven dat er in Georgië wel degelijk NGO's geraadpleegd kunnen worden die zich specialiseren in huiselijk geweld en in geweld tegen LGBT-personen en die ook steun en begeleiding bieden, zoals bijvoorbeeld Tbilisi Pride en Equality Movement (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf). Ook van dergelijke organisaties kan u bijstand verwachten op het sociale, psychologische en juridische vlak. Bovendien kan u ook steun verwachten van uw moeder en heeft u reeds de steun van uw oom, die u financieel heeft geholpen om naar België te komen, kunnen genieten (CGVS, JAMBURIA, 16.02.2023, p. 16). Uit de verklaringen van uw zus Nino voor het CGVS op 2 juni 2023 blijkt ook heel duidelijk dat zowel uw zus als uw moeder op de hoogte zijn van uw seksuele oriëntatie en u dus ook een familiaal netwerk heeft dat u kan ondersteunen (CGVS, J., 2.06.2023, p. 9).

Op basis van voorgaande vaststellingen concludeert het CGVS bijgevolg dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een dermate ernstige vervolging, die zelfs zou kunnen leiden tot moord, zou moeten vrezen vanwege uw familie gezien er, zoals hoger aangegeven, ernstige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de vrees voor een dermate extreme reactie van uw vader en broers. U maakt het ook niet aannemelijk dat u, bij een negatieve reactie op uw seksuele geaardheid of na een afstoting door uw familie, daardoor niet onafhankelijk zou kunnen leven in Georgië en in het geval van een fysieke agressie of belaging door uw familie niet op bescherming door de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort, uw identiteitskaart en uw geboorteakte attesteren enkel uw identiteit.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Eerst en vooral wil verzoekster opmerken dat, gezien de voorgaande mishandelingen, misbruik en agressie door haar vader en broers ten aanzien van haarzelf, het zeker niet hypothetisch maar wel heel realistisch is dat zij bij een terugkeer naar Georgië dreigt gedood te worden gelet op het feit dat zij over heel wat zaken heeft gelogen en het feit dat Georgië nog steeds een vrij traditionele, gelovige en patriarchale samenleving is. De verwerende partij betwist volgens verzoekster niet dat zij in het verleden door haar vader en broers werd mishandeld, hoe zij misbruik van haar maakten en haar bedreigden. Nog volgens verzoeker heeft de verwerende partij haar dossier niet onderzocht vanuit haar individuele situatie en vanuit de kennis die zij had toen zij in Georgië verbleef en de angst die zij koesterde en nog steeds koestert, zeker nu zij bij een terugkeer naar Georgië zich openlijk zal uiten voor haar seksuele oriëntatie.

Verzoekster wil verder opmerken dat de feiten, bedreigingen en fysieke en psychische mishandeling daden van vervolging uitmaken in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet, dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet van toepassing is en dat de verwerende partij niet motiveert welke goede redenen er *in casu* zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Dat zij werd toegelaten om naar Zweden te vertrekken in het kader van een uitwisselingsprogramma en zij en haar zus contact met hun vader en broers blijven onderhouden, kan geenszins als afdoende motivatie beschouwd worden. Het is volgens verzoekster immers niet onrealistisch dat bij een terugkeer naar Georgië geweld opnieuw start (zeker wanneer zij zich openlijk voor haar seksuele oriëntatie zal uiten) zonder dat zij enige uitkomst ziet. Verzoekster wil verder verwijzen naar stuk 2 bij het verzoekschrift, zijnde het rapport van een creatief therapeut waarin uitdrukkelijk bevestigd wordt dat zij diende op te groeien *“in een extreem onveilige, gewelddadige omgeving en opvoedingssituatie”*. In dit rapport wordt eveneens verwezen naar haar behoren tot de LGBTQI+-gemeenschap welke in Georgië gepaard gaat met pesterijen, uitsluiting en geweld en wordt gesteld dat er in hoofde van verzoekster sprake is van een sterk vermoeden van ASS, wat zou verklaren waarom zij tijdens het verhoor weinig emoties liet zien.

Wat het zich niet beroepen op nationale bescherming betreft, haalt verzoekster aan dat dit te wijten is aan het feit dat zij in Georgië geen enkel vertrouwen heeft in de politie of autoriteiten. Overigens is er in Georgië in het algemeen weinig vertrouwen in de politie of autoriteiten, wordt gender gerelateerd geweld gezien als een privéaangelegenheid en wordt homoseksualiteit, onder invloed van de Georgische orthodoxe kerk, nog steeds als een ziekte beschouwd. Verzoekster verwijst dienaangaande naar een rapport van USDOS *“Georgia Country Report on Human Right Practices 2022”*.

Waar de bestreden beslissing verwijst naar rapporten waaruit blijkt dat de Georgische autoriteiten in het algemeen niet onwillig of onmachtig zouden zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld, wil verzoekster benadrukken dat deze *“optimistische”* rapporten tegengesproken worden door rapporten en twee recente arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) waarin door het Hof wordt geoordeeld dat de politie in Georgië op systematische wijze gefaald is in het bieden van bescherming tegen gender gerelateerd geweld in Georgië en *“een algemene en discriminatoire juridische passiviteit die een klimaat schept waarin huiselijk geweld drijft”*. Verder wijst verzoekster op het *“UN Report of the Special Rapporteur on violence against women, its causes and consequences on her mission to Georgia”* van 9 juni 2016, waarin wordt gesteld dat, ondanks de inspanningen van de Georgische autoriteiten, in Georgië gender gerelateerd geweld nog steeds getolereerd wordt door de aanhoudende patriarchale gewoontes en gender stereotypen en dat dit soort geweld nog steeds gezien wordt als een privéaangelegenheid waarmee de overheid zich niet dient te bemoeien. Verzoekster wijst daarnaast nog op *“the Committee of the Elimination of Discrimination against Women”* van de VN die op haar website in 2021 berichtte dat Georgië faalde om een vrouw beschermen tegen gender en eer gerelateerd geweld. Verder dienden ook de Georgische autoriteiten zelf recent nog toe te geven dat er in Georgië nog veel werk te doen is wat betreft de bescherming van vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld.

Om de stelling dat homofobie in Georgië nog steeds sterk aanwezig is en nationale bescherming geenszins zeker is kracht bij te zetten, verwijst verzoekster naar twee persartikelen van juli 2021 en naar het reeds aangehaalde rapport van USDOS.

Verzoekster besluit dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de actuele realiteit, waarbij de Georgische autoriteiten allesbehalve vertrouwen inboezemen bij de Georgische (lesbische) vrouwen. In de praktijk blijft de bescherming bij gender gerelateerd geweld dode letter, zodat verzoekster als zelfstandige jonge vrouw terecht van oordeel is dat het inroepen van nationale bescherming volledig zinloos is. Indien zij de autoriteiten zou hebben gecontacteerd en/of een klacht zou hebben ingediend tegen haar vader en

broers, zou dit volgens haar de boel louter hebben laten escaleren en zou zij er bovendien ook nog van beschuldigd worden de eer van haar familie bezoedeld te hebben en/of van relaties met vrouwen, met ernstige consequenties tot gevolg. Het kon haar dan ook niet verweten worden dat zij geen hulp gezocht heeft bij de politie en niet eerst alle nationale beschermingsmodaliteiten te hebben uitgeput, nu het vanuit haar standpunt geenszins een goede beslissing zou zijn geweest om klacht in te dienen tegen haar vader en broers.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoekster de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om haar de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus te willen toekennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen, waarbij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) een actueel onderzoek dient in te stellen naar de reële mogelijkheid om de bescherming in te roepen van de Georgische autoriteiten bij gender gerelateerd geweld.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog een attest van V. M., creatief therapeut *d.d.* 14 augustus 2023 bij het verzoekschrift (stuk 2).

2.2.2. Op 23 februari 2024 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over, waarin verwezen wordt naar de COI Focus “*Georgië Algemene situatie*” van 11 december 2023 en waarnaar de weblink is opgenomen.

2.2.3. Verzoekster legt op 26 en 27 februari 2023, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, twee aanvullende nota's neer, met daarbij gevoegd volgende stukken:

- statement van het Georgische *Social Justice Center* aangaande femicide in Georgië;
- EHRM 8 juli 2021, Tkheidze/Georgia “*+nieuwe geweldsfeiten*”;
- inschrijvingsbewijs *Bachelor of International Journalism* voor het academiejaar 2023-2024.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. In de mate dat verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, onder meer voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

Waar in het bij het verzoekschrift gevoegde attest van de creatief therapeut *d.d.* 14 augustus 2023 wordt gesteld dat er bij verzoekster een sterk vermoeden van ASS is, wat verklaart waarom verzoekster tijdens de interviews weinig emoties liet zijn op haar gezicht en wat als argumentering voor de bestreden beslissing zou zijn gebruikt, kan de Raad dit evenwel hoegenaamd niet aflezen uit de lezing van de bestreden beslissing.

2.3.7. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Verzoekster vreest bij terugkeer naar haar land van herkomst, Georgië, vermoord te worden door haar vader en broers indien ze te weten zouden komen dat zij nog steeds contact heeft met haar moeder die acht jaar geleden Georgië heeft verlaten of indien ze te weten zouden komen dat zij op meisjes of vrouwen valt.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, aannemelijk gemaakt en heeft zij evenmin aannemelijk gemaakt dat zij een reëel risico op ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt. De commissaris-generaal is van oordeel dat verzoeksters asielrelaas ongeloofwaardig is en dat haar asielmotieven ook ongegrond zijn. Wat (i) de ernst van de beweerde vrees betreft, wijst de commissaris-generaal erop dat verzoekster nooit vervolgingsfeiten heeft meegemaakt omwille van haar seksuele voorkeur, terwijl haar oriëntatie op dat vlak ook niet helemaal geheim was. Verder (ii) kan wat deze vrees betreft uit verzoeksters verklaringen niet zonder meer worden afgeleid dat haar vader of broers tot dergelijke extreme daad, met name moord, zouden overgaan. Zo (a) moet het voorgehouden profiel van haar vader en broers als conservatieve homofoben sterk genuanceerd worden aangezien uit haar verklaringen blijkt dat zij toch een zekere mate van vrijheid kreeg van haar vader en familie, door de financiële steun voor haar studie en het feit dat ze zogezegd naar Zweden mocht in het kader van een Erasmusuitwisseling. Voorts (b) is het volgens de commissaris-generaal toch heel bedenkelijk dat, indien zij werkelijk dermate zou vrezen vermoord te worden door haar vader en broers, zij dan contact met hen zou blijven behouden nu zij in het buitenland verblijft. Daarnaast (iii) is het volgens de commissaris-generaal niet onredelijk dat zij als een zelfstandige jonge vrouw door het leven zou kunnen gaan, los van haar vader en broers, en daarbij een beroep zou kunnen doen op bescherming in Georgië, gesteund door haar vriendschappelijk en familiaal netwerk. Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld en leden van de LGBTQI+-gemeenschap en verzoekster toont niet aan dat in haar persoonlijk geval geen bescherming beschikbaar is. Zo heeft zij helemaal geen bescherming gezocht tegen haar vader en broers, voor wat zij haar zouden kunnen aandoen en lijkt te kunnen worden aangenomen dat verzoekster kan rekenen op een netwerk indien zij alleen en onafhankelijk van haar vader en broers door het leven zou willen gaan in Georgië. De door verzoekster neergelegde documenten, die enkel haar identiteit attesteren, kunnen (iv) tot slot niets wijzigen aan voorgaande appreciatie.

De Raad stelt vast dat verzoekster in het voorliggende verzoekschrift geen geslaagde poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.3.7.2. Waar ter terechtzitting wordt aangehaald dat Georgië inmiddels van de lijst van veilige landen van herkomst is weggehaald, stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoekster thans niet

langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat haar verzoeken om internationale bescherming niet langer behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is niet op haar van toepassing is. Niettegenstaande Georgië ten tijde van de persoonlijk onderhoud van verzoekster op 16 februari 2023 nog als een veilig land van herkomst werd beschouwd, aangezien het koninklijk besluit van 7 april 2023 ter vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst waarop Georgië niet langer fungeert pas bekend werd gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 juli 2023, blijkt uit de notities van de persoonlijke onderhoud van verzoekster dat er voldoende aandacht werd besteed aan de mogelijkheid tot het invoeren van nationale bescherming en dat het persoonlijk onderhoud grondig werd gehouden en geen leemten vertoont. Naderhand werd het onderzoek van het beschermingsverzoek afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Met de legislatieve ontwikkeling werd/wordt zowel door de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing als heden door de Raad rekening gehouden. Ten andere, door het aanleveren middels de aanvullende nota van de verwerende partij van de COI Focus van 11 december 2023, die een zicht geeft op de algemene situatie in Georgië tot 13 november 2023, kan een *ex nunc* onderzoek gevoerd worden op basis van de meest recente landeninformatie.

2.3.7.3. De Raad stipt vooreerst aan dat de seksuele geaardheid van verzoekster alsook haar gewelddadige, agressieve omgeving en opvoedingssituatie in Georgië, zoals ook wordt geattesteerd in het attest van de creatief therapeut *d.d.* 14 augustus 2023 (stuk 2 bij het verzoekschrift), op zich geenszins worden betwist. De Raad volgt evenwel de commissaris-generaal waar deze twijfels uit bij de ernst van de vrees van verzoekster bij terugkeer naar Georgië om door haar vader en broers vermoord te zullen worden nadat zij enerzijds te weten zouden komen dat zij nog steeds contact heeft met haar moeder, die van haar vader is gescheiden en die in 2015 Georgië verliet, of nadat zij anderzijds op de hoogte zouden komen van haar seksuele geaardheid.

Uit de meest recente beschikbare landeninformatie, te weten de COI Focus "*Georgië. Algemene situatie*" van 11 december 2023 waarnaar de weblink in de aanvullende nota van de verwerende partij zoals neergelegd op 23 februari 2024 is opgenomen, blijkt dat de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië nog steeds complex is, dat deze gemeenschap er nog steeds één van de kwetsbaarste groepen uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homo- en transfobie diepgeworteld is – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofoob geweld tegen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld, terwijl mensen in Tbilisi meer *open-minded* zijn. Leden van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie en ook de (religieuze) autoriteiten maken zich hier schuldig aan. Daarnaast lopen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de *Pride Week* in de maand juli, waarvan de *Gay Pride* die in 2023 nog werd afgelast na de laakbare bestorming door extreemrechtse groeperingen. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven nog steeds een uitdaging.

Niettegenstaande de LGBTQI+-gemeenschap aldus één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTQI+-personen. Het loutere feit een LGBTQI+-persoon te zijn in Georgië is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij verzoekster ertoe gehouden is haar vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Verzoekster maakt doorheen haar relaas echter niet aannemelijk dat zij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor (actuele) vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade. Zo verklaarde verzoekster in haar land van herkomst nooit enig vervolgingsfeit te hebben meegemaakt. Zij gaf aan één keer het slachtoffer van verbaal geweld van haar vader geweest te zijn, maar dit was omdat hij boos was op haar moeder, en dat zij veel te maken heeft gehad met verbaal geweld en dreigementen en manipulaties van haar vader en broers omwille van het feit dat haar moeder vertrokken was

(administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p.7, 9). Niettegenstaande dit uiterst laakbaar en betreurenswaardig is, blijkt nergens uit verzoeksters verklaringen dat zij omwille van haar seksuele geaardheid vervolgd is geweest door de betreffende familieleden. Haar vader en broers zijn overigens niet op de hoogte van haar geaardheid en wat de toekomstgerichte beoordeling van de vrees ten opzichte van haar vader en broers betreft indien zij wel degelijk van haar geaardheid op de hoogte zouden komen, wenst de Raad aan te stippen dat verzoekster een volwassen vrouw is die op een netwerk kan terugvallen (zie *infra*) en die zich mogelijks elders zou kunnen vestigen bij terugkeer naar Georgië. Verder stipt de Raad aan dat verzoekster aangaf in het algemeen nooit een vervolgingsfeit omwille van haar geaardheid in Georgië te hebben meegemaakt, ofschoon zij meerdere korte contacten dan wel korte relaties met vrouwen heeft gehad en er toch een handvol mensen op de hoogte waren van haar geaardheid (*ibid.*, p. 10-11, 13, 18-19).

Wat betreft de vrees vermoord te worden door haar vader en broers indien zij zouden te weten komen dat zij nog steeds contact heeft met haar moeder of indien zij haar seksuele geaardheid zouden achterhalen, stipt de Raad ten overvloede aan dat, hoewel op zich niet in twijfel getrokken wordt dat haar vader en broers met wie samen met haar tweelingzus in Tbilisi samenwoonde conservatief en homofoob zijn (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 14, 18), uit verzoeksters verklaringen evenwel ook blijkt dat zij van haar vader en familie toch ook een zekere vrijheid kreeg. Niet alleen mocht zij via een beurs rechten studeren, haar vader steunde haar hierbij ook financieel en liet haar zogezegd naar Zweden op Erasmusuitwisseling gaan, zijnde het verhaal dat verzoekster bij haar vader en broers heeft opgehangen als reden voor vertrek uit Georgië (*ibid.*, p. 5, 17). Dat haar vader en broers daadwerkelijk verzoekster zouden vermoorden indien ze zouden achterhalen dat ze nog in contact staat met haar moeder en lesbisch is, kan dan ook enigszins genuanceerd worden. Voorts is het, zoals in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt wordt overwogen, toch bedenkelijk dat, indien verzoekster werkelijk dermate zou vrezen voor haar vader en broers, zij dan contact met hen zou blijven behouden, zoals zij zelf aangaf (*ibid.*, p. 6): *“We mogen toch immers redelijkerwijze aannemen dat, indien u zou vrezen dat uw vader of uw broers u zouden vermoorden, u hen niet langer zou contacteren eenmaal u in het buitenland verblijft. Dat u uw vader, die u vreest, zou blijven contacteren omdat u wil vermijden dat uw zus in de problemen komt (CGVS, J., 16.02.2023, p. 8) is toch wel heel weinig overtuigend, zeker wanneer het een vrees betreft van een dergelijke ernst. Het is bovendien totaal ongeloofwaardig dat u nog contact heeft met uw broers, omdat u niet weet hoe u hen zou moeten uitleggen waarom u met hen contact zou hebben verbroken (CGVS, J., 16.02.2023, p. 9). Bovenstaande vaststellingen, alles samengenomen, zorgen ervoor dat u weinig aannemelijk maakt dat u een dermate ernstige vervolging zou moeten vrezen voor uw vader en broers.”*

Wat er ook van zij, en gesteld dat verzoekster zich bij een terugkeer werkelijk openlijk zal uiten voor haar seksuele geaardheid, stipt de Raad aan dat zij in haar land van herkomst over een netwerk van LGBTQI-vrienden en -kennissen beschikt (*ibid.*, p. 12), zodat zij ingeval van eventuele negatieve reacties van haar familie op haar seksuele geaardheid en/of het contact met haar moeder, zou kunnen rekenen op de steun van haar netwerk, desgevallend om alleen en onafhankelijk van haar vader en broers een leven op te bouwen in Georgië.

2.3.7.4. Daargelaten voormelde vaststellingen, wijst de Raad erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de COI Focus “Georgië Algemene situatie” van 11 december 2023 blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te

onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 16 januari 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

De Raad wijst er in dit verband voorts op dat, specifiek met betrekking tot de situatie van huiselijk geweld, uit de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus "*Georgië. Algemene situatie*" van 11 december 2023) blijkt dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het *Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department* opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gender gerelateerd geweld.

De Georgische Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld

etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Eén van de EU-aanbevelingen voor Georgië met het oog op het verwerven van de status van kandidaat-lidstaat beoogt het verbeteren van gendergelijkheid en vooruitgang in de strijd tegen huiselijk geweld. Deze aanbeveling wordt in november 2023 beschouwd als volledig geïmplementeerd. Het aanpassen van de definitie van verkrachting blijft een werkpunt. Een positieve evolutie is het feit dat het na een wetswijziging in december 2022 niet langer vereist is om de status van slachtoffer te hebben om in aanmerking te komen voor publieke diensten, zoals toegang tot vluchthuizen, psychologische hulp en rechtsbijstand. Het wegnemen van deze bureaucratische hindernissen moet ervoor zorgen dat slachtoffers sneller en efficiënter geholpen worden.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld.

Betreffende de specifieke situatie van LGBTQI+-personen blijkt uit voormelde recente COI Focus dat, niettegenstaande er in Georgië op het vlak van bescherming van LGBTQI+-personen wel degelijk en nog steeds tekortkomingen zijn, ook LGBTQI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid van de politie, angst voor de reactie van de politie, een mogelijk gebrek aan privacy tijdens ondervragingen en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen *outing* hebben leden van de LGBTQI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten en zouden zij nalaten klacht in te dienen bij de politie. Gedwongen *outing* zou voornamelijk voorkomen in de regio's. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTQI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals *WISG*, *Equality Movement* en *Temida* om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder *Equality Movement*, leden van de LGBTQI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de *Public Defender* te stappen. De betrokkenheid van de *Public Defender* zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

Uit voormelde recente COI Focus, die een zicht geeft op de situatie tot en met 13 november 2023, blijkt dan ook dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

De algemene informatie – rapporten, standpunten en persberichten – waarnaar verzoekster in het verzoekschrift en de aanvullende nota van 26 februari 2024 verwijst teneinde de beschermingsmogelijkheden van slachtoffers van huiselijk geweld en de LGBTI+-gemeenschap in Georgië op de korrel te nemen en waaruit onder meer een recente stijging van het aantal femicidezaken blijkt, loopt verder gelijk met, dan wel ligt in het verlengde van de informatie vervat in de voormelde COI Focus van 11 december 2023. Het rapport van USDOS van 2022 werd ten andere mee in aanmerking genomen bij het opstellen van de voormelde COI Focus. Noch het betoog van verzoekster, noch de informatie waarnaar zij verwijst, is dan ook van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn. De twee arresten van het EHRM, zoals aangehaald in het verzoekschrift en waarvan één wordt gevoegd bij de aanvullende nota van verzoeker van 26 februari 2024, waarbij de Georgische staat door het Hof werd veroordeeld omwille van het feit dat zij geen effectieve bescherming biedt aan slachtoffers van gender gerelateerd geweld, hebben niet per definitie tot gevolg dat verzoekster in haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. Immers dient elk verzoek om internationale bescherming afzonderlijk te worden beoordeeld. Bovendien toont verzoekster niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan deze arresten ten grondslag lagen, kunnen worden vergeleken met de feiten die de thans voorliggende zaak kenmerken. De Raad stipt hierbij nog aan dat het naleven van en proactief rekening houden met EHRM-vonnissen één van de twaalf EU-aanbevelingen was om kandidaat-lidstaat van de Europese Unie te kunnen worden en dat deze inmiddels volledig geïmplementeerd zou zijn (COI Focus 11 december 2023, p. 24-25, 48).

Het gegeven dat er nog steeds ruimte is voor verbetering wordt door de Raad niet ontkend, doch betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

De Raad wijst erop dat het, gelet op hetgeen voorafgaat, dan ook aan verzoekster zelf toekomt om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Zij slaagt hierin evenwel niet. Verzoekster toont niet aan dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

Er dient immers te worden vastgesteld dat verzoekster, ondanks de beweerde ernst van de door haar aangehaalde vrees voor haar vader en broers, geen klacht heeft ingediend tegen deze familieleden, nooit een advocaat heeft geraadpleegd en evenmin ooit enig beroep heeft gedaan op een ngo of op de *Public Defender* (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 15-17). In de bestreden beslissing worden volgende pertinente en draagkrachtige vaststellingen gedaan over het volstrekt nalaten van verzoekster om enige vorm van hulp en/of bescherming van de in Georgië aanwezige autoriteiten en instanties te verkrijgen:

“Ten eerste stellen we vast dat u helemaal geen bescherming heeft gezocht, tegen uw vader en uw broers, voor wat ze u zouden kunnen aandoen. U heeft ook nooit een advocaat geraadpleegd om te zien wat die zou kunnen doen, gegeven uw situatie. U heeft ook geen NGO’s geraadpleegd die zich specialiseren in huiselijk geweld en in geweld tegen LGBT-personen, terwijl u die NGO’s wel degelijk kende (CGVS, J., 16.02.2023, p. 15-16). U gaf aan dat u het niet gedurfd had om een klacht in te dienen, dat uw vader u zou vermoorden en dat uw broers u iets ergs zouden aandoen, en u verwees daarbij naar uw jongste broer die banden zou hebben met criminele autoriteiten. Het loutere feit dat u geen klacht durfde in te dienen tegen uw vader of uw broers omdat u bang was voor hen en u vreesde dat ze u dan iets ergs zouden aandoen, betekent echter niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te bieden tegen uw familieleden. Bovendien mogen we toch verwachten dat u, als studente rechten, die zelf verklaarde dat u ervoor heeft gekozen om rechten te studeren om u te kunnen beschermen (CGVS-vragenlijst, vraag 5), toch wel weet welke stappen u kunt zetten om u te beschermen en u daarvan ook het belang kan inzien. Immers, meer nog dan de modale burger in Georgië, moet u als rechtsstudent geacht worden in te zien dat indien u de bedreigingen niet aangeeft, er moeilijk verwacht kan worden dat de autoriteiten daadwerkelijk optreden. Het doel van een klacht bij de politie is immers het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Het CGVS dient hierbij nog op te merken dat u zelf verklaarde dat uw moeder in Georgië een klacht had ingediend tegen uw vader omwille van het geweld van uw vader tegen uw moeder en dat er wel degelijk meerdere contactverboden voor uw vader werd uitgesproken (CGVS, J., 16.02.2023, p. 15). Dit toont wel degelijk aan dat de Georgische autoriteiten wel degelijk optreden bij intrafamiliaal geweld. Bovendien dient opgemerkt dat redelijkerwijze verwacht kan worden dat zowel u, uw zus als uw moeder een klacht kunnen indienen tegen uw vader en broers. In dergelijk geval, wanneer het klachten betreft van drie vrouwen, kan er ook meer gewicht worden gegeven aan jullie zaak door de bevoegde autoriteiten. Zeker gezien uit de beschikbare landeninformatie waarnaar eerder reeds werd verwezen ook blijkt dat de Georgische autoriteiten sinds 2014 steeds meer inzetten op de bescherming van vrouwen die slachtoffer zijn van huiselijk geweld door middel van een verhoogd aantal maatregelen om slachtoffers te beschermen én het voorzien van wettelijke oplossingen voor situaties van partnergeweld. Omdat slachtoffers aangaven dat ordehandhavers te weinig reageren op overtredingen van het contactverbod, werden sinds augustus 2018 dergelijke overtredingen beschouwd als een misdrijf vanaf de eerste overtreding, zoals hoger reeds aangegeven. Dat uw vader het contactverbod overtrad, zoals u aangaf (CGVS, J., 16.02.2023, p. 15 en p. 17), doet hier aldus niets aan af. Als de dader opnieuw contact zoekt nadat een contactverbod werd opgelegd moeten de autoriteiten opnieuw worden aangesproken zodat uiteraard bijkomende maatregelen kunnen worden genomen door hen.

Ten tweede heeft u wel degelijk een netwerk van LGBT-vrienden en LGBT-kennissen, die u leerde kennen via een gemeenschappelijke homovriend (CGVS, J., 16.02.2023, p. 12). U staat er dus niet alleen voor en zou ook redelijkerwijze steun kunnen verwachten van die homovriend en uw goede vriendin, indien u, bij een eventuele negatieve reactie op uw seksuele geaardheid door uw familie, alleen en onafhankelijk van uw vader en uw broers door het leven zou willen gaan in Georgië. We kunnen in dit verband bovendien ook duidelijk aangeven dat er in Georgië wel degelijk NGO’s geraadpleegd kunnen worden die zich specialiseren in huiselijk geweld en in geweld tegen LGBT-personen en die ook steun en begeleiding bieden, zoals bijvoorbeeld Tbilisi Pride en Equality Movement (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf). Ook van dergelijke organisaties kan u bijstand verwachten op het sociale, psychologische en juridische vlak. Bovendien kan u ook steun verwachten van uw moeder en heeft u reeds de steun van uw oom, die u financieel heeft geholpen om naar België te komen, kunnen genieten (CGVS, JAMBURIA, 16.02.2023, p. 16).

Uit de verklaringen van uw zus Nino voor het CGVS op 2 juni 2023 blijkt ook heel duidelijk dat zowel uw zus als uw moeder op de hoogte zijn van uw seksuele oriëntatie en u dus ook een familiaal netwerk heeft dat u kan ondersteunen (CGVS, J., 2.06.2023, p. 9)."

De Raad treedt voorgaande overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en die steun vinden in het administratief dossier, bij. Verzoekster kan zich niet verschuilen achter een algemene verwijzing naar de inactie van de Georgische overheid inzake geweld tegenover vrouwen en leden van de LGBTQI+-gemeenschap. Het algemene betoog van verzoekster in haar verzoekschrift berust hoe dan ook niet op ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te (trachten te) bekomen. De Raad wijst bovendien op het profiel van verzoekster als jonge zelfredzame vrouw die opgroeide in Tbilisi en die rechtenstudies aanvatte, die aangeeft vertrouwd te zijn met het bestaan van *pro deo* advocaten alsook ngo's in Georgië die het opnemen voor de behartiging van slachtoffers van huiselijk geweld en de LGBTQI+-gemeenschap. In dat opzicht kan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekster beroep zou doen, toch minstens de weg weet te vinden naar instanties die haar hulp dan wel bescherming kunnen bieden. Dat zij uit schrik voor haar vader en broers en uit schrik om de boel te laten escaleren en ervan beschuldigd te worden de eer van haar familie bezoedeld te hebben nooit enige actie dan wel poging daartoe ondernam betekent verder geenszins dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om bescherming te bieden tegen haar familieleden. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.

Gelet op het voorgaande overtuigt verzoekster niet dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door haar gevreesde problemen met haar vader en broers – los van de vraag naar de zwaarwichtigheid ervan – of eventuele toekomstige problemen omwille van haar seksuele geaardheid geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te bieden. Zij toont aldus niet aan dat in haar geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zou hebben en zij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zegt te vrezen.

2.3.7.5. De door verzoekster voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk doen aan voorgaande overwegingen.

Haar paspoort, haar identiteitskaart en haar geboorteakte, zoals allen neergelegd tijdens de administratieve procedure, hebben louter betrekking op persoonsgegevens die niet ter discussie staan.

Het bewijs van inschrijving voor de *Bachelor of International Journalism* voor het academiejaar 2023-2024, zoals gevoegd bij de aanvullende nota van 27 februari 2024, is niet relevant in het kader van de beoordeling van verzoeksters nood aan internationale bescherming.

Het arrest van het E HRM van 8 juli 2021 en het standpunt van *the Social Justice Center*, zoals gevoegd bij de aanvullende nota van 26 februari 2024, werd hoger reeds in de beoordeling betrokken.

2.3.7.6. Waar verzoekster verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Wat betreft de bedreigingen en gewelddaden vanwege haar vader en broers, blijkt uit het voorgaande dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij voor wat betreft deze problemen in Georgië geen bescherming zou kunnen krijgen. Verzoekster kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.3.7.7. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de

subsidiare beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekster brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

2.3.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiare beschermingsstatus.

2.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van nationaliteit van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.12. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de Raad inzake verzoeksters zus, gekend onder rolnummer 300 036, bij arrest nr. 303 890 van 27 maart 2024 besloten heeft dat zij evenmin erkend wordt als vluchteling en dat haar eveneens de subsidiare beschermingsstatus wordt geweigerd.

2.3.13. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het commissariaat-generaal, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiare beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

K. VERKIMPEN,

De griffier,

K. VERKIMPEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

V. SERBRUYNS